

Karácsony 2017.

Kedves Testvérek!

„A törvényt Mózes által kaptuk, a kegyelem és az igazság azonban Jézus Krisztus által valósult meg.” János Prológusa

Karácsony szent napján én mindig nagy szeretettel olvasom János evangéliumának a prológusát, vagyis az egész megtestesülés, az Ige vagy a Logosz földre szállásának alapvető dokumentumát.

Máté és Lukács evangéliuma megörökítette a születés történetét. (Márk és János nem, mert számukra a születés a felnőtt Krisztussal való találkozás élménye.) A mai nap két evangélium közül lehet választani, vagy a születés felolvasása, vagy a prológus átélése.

A mai nap világrendítő mondata: az „Ige, vagy a Logosz emberré lett”, mondata. Ebből a hosszabb prológusból két szót szeretnék ma kiemelni: a kegyelem és az igazság Krisztus által valósult meg.

Emberi létünknek két alapélménye van: kegyelem és igazság. Egyik sem köthető csak az emberhez. Magához az emberhez, a mondat első fele köthető: A törvényt Mózes által kaptuk, de a kegyelmet és az igazságot nem Mózes, hanem Krisztus hozta el az emberiség számára.

Magát a törvényhozást sokszor ünnepeljük. Emberi szinten kiemeljük azokat az embereket, akik törvényt alkottak. Viszont azt is tudjuk, hogy az emberi törvényeket lehet változtatni a különböző ideológiák megjelenésével. S ekkor megint ünnepeljük azt, aki újabbat alkotott. János evangéliuma kiemeli, hogy Mózes hozta a törvényt, de azt is tudjuk, hogy mi nem Mózes törvényei szerint élünk. Jézus is kiemeli, hogy Mózes az emberi keményszívűség miatt alkotott törvényeket. A keményszívűség tud kegyetlen is lenni.

Jézus nem a keményszívűségre alapozza a törvényt, hanem a kegyelemre és az igazságra. S mi keresztények erre a két alapra hivatkozunk, amikor hitünket megvalljuk.

Kegyelem és igazság! Kegyelemet csak Isten által élhetünk meg. Ez nem alapozódik emberi logikára, nem épül ok-okozati összefüggésre, hanem ingyenes. Nem köthető sem helyhez, sem időhöz. Ez csak megélhető azok számára, akik hisznek Istenben. A kegyelemnek olyan mélységei vannak, amit csak az adott helyzetben az adott ember élhet át. Ez Isten és ember kapcsolata. Legtöbbször nem is tudjuk emberi szavakban megfogalmazni. Ez a születéshez, a megtestesüléshez, vagyis a karácsonyhoz köthető.

Maga az igazság is Jézus Krisztushoz köthető. Azok a gyógyítások, azok a csodák, amikor Jézus felülírja a mózesi törvényeket, az az igazság. Amikor meggyógyítja a bűnöst és az ördögtől megszállottat. Itt ad Krisztus igazságot. Hiszen a megszállott és a parázna embert a törvény emberi szinten elítélné, de Jézus nem az emberi szinten megfogalmazott törvényt alkalmazza, hanem az igazság, az isteni igazság alapján ítélkezik.

Mi emberek sokszor elítéljük az ördögtől megszállottat: azt, akinek a szavaiból csak a gyűlölet árad. Tele van a környezetünk gyűlölködő emberek mondataival. A sokunk által hallgatott média a gyűlölet beszédek színtere és az ember tapsol a gyűlölet beszédnek. Éltetjük a paráznát is. Ünnepi diadalmenet tartunk a paráznaság számára. Közkedvelté tettük a paráznaságot. Szintén őket hallgatjuk és éljenezünk és fizetünk nekik.

Jézus születésével megéli az emberiség azt, hogy „menj és többé ne kövess el bűnt, ne paráználkodj”, és az ördög elhagyja az embert.

Így érkezik el hozzánk Jézus születésével a kegyelem és az igazság. János prológusa ezt fogalmazza meg. S ez adja meg a keresztény ember számára a születésnapit, vagyis a karácsony ünnepi evangéliumának az értelmét. Ezért olvassa fel, talán évente egyszer az egyház karácsony napján János evangéliumának a bevezetését. A születés az egész emberiség számára ezt jelentse.

Ma a gyermek Jézust köszöntjük az istállóban, holnap már a felnőtt Jézussal találkozunk a Jordán parton.

Ünnepi a szívünk, mert a Logosz, az Ige, Jézus születésével elérkezett a kegyelem és az igazság. Abban a betlehemi jelenetben ezt ünnepeljük és leborulunk előtte.